

и са престрували, че бѣгатъ; персидски тѣ всадници са впускали да ги гонятъ, — но тутакси Гърци тѣ са обръщали и убивали и тѣхъ, и конѣ тѣ имъ. Нѣколко пѣти Кееркъс подкачалъ отъ мѣсто то си, като гледалъ, че погинватъ най добры тѣ отъ войны тѣ му; най послѣ му дошло на полуда и повелѣлъ съ бичъ да каратъ полчища та му къмъ устѣе то, дѣто ги чакала вѣрна та имъ смъртъ. Негли сичка та персидска сила бы са строшила о непоклатвана та твърдостъ на нѣколко стотини Гръцки герои, ако издадникъ тѣ, по име Ефіальтъ не былъ показалъ на персидскія полководецъ друга пѣтека презъ горы тѣ.

Персы тѣ тихомълкомъ са възмъкнали на гора та, преминѣли презъ стръмны тѣ върхове и откъмъ тыла нападнѣли на издадени тѣ тѣмъ Гърци. Видѣли неминуема та гибель Гърци тѣ, но са рѣшили скѣпо да продаждѣтъ живота си. Тѣ яростно са впуснѣли на врагове тѣ си, които падали подъ удары тѣ имъ, като трева подъ коса та.

Спартанцы тѣ испочупили сички тѣ си копья и зели да са биятъ съ късы ножѣве лице съ лице съ непріятеля. Слѣдъ геройско опирање, Леонидъ паднѣлъ въ скопченъ бой и заедно съ него загинѣли много юначны Спартанцы. Надъ трупа му са натискали Персы и Лакедемоняны, но Гърци тѣ мѣжественно отнесли паднѣлия герой, като обърнѣли три пѣти на бѣгъ Персы тѣ. Най послѣ отъ сички тѣ страны са вмъкнали Персы тѣ въ разрѣдѣлы тѣ редове на Гръцка та войска, — и войны тѣ отъ тѣзи редове паднѣли, подавени отъ сила та на множество то.

2.

Сички тѣ Спартанцы, освень одного Аристодема, измрѣли съ геройска смъртъ. Аристодемъ са находдалъ при Спартанеца по име *Еришъ*, когото Леонидъ былъ отпратилъ отъ войска та, по причина на силна оча болестъ. Еритъ като чулъ, че Персы тѣ преминѣли презъ